

Un rei amb un ceptre de 35 cm

Deu anys després de mort, John Holmes és encara l'estrella masculina més important del cinema X. L'estrena de 'Boogie Nights' ha tornat a l'actualitat aquest mític actor porno, recordat sobretot per la llargària del seu penis en erecció.

Eddie Adams (Mark Wahlberg) és un jove cambrer amb un membre viril descomunal. Aquest accident de la natura canviarà el seu destí. El productor i director de cinema porno Jack Horner (Burt Reynolds) es fixa casualment en la voluminosa anatomia del cambrer i li proposa de participar en un dels seus films per a adults. Pressionat per una dramàtica situació econòmica i familiar, Eddie Adams deixarà el bar on treballa per convertir-se en actor porno amb el pseudònim de Dirk Diggler. Gràcies a les dimensions

de l'usuari instrument laboral, Dirk Diggler arribarà a ser l'estrella més cotitzada del cinema porno nord-americà de final dels 70 i principi dels 80.

Aquest és el punt de partida argumental de *Boogie Nights* de Paul Thomas Anderson, un jove realitzador i guionista de vint-i-set anys, considerat per la crítica la darrera revelació del cinema nord-americà i el successor natural de Quentin Tarantino. Amb un guió escrit pel mateix Anderson, *Boogie Nights* és una esplèndida recreació dels ambients del cinema pornogràfic durant el seu període de més creixement econòmic (els 70) i la seua consolidació com una pode-

rosa indústria d'entreteniment (els 80). Per reconstruir aquesta part de la història del cinema porno als Estats Units (1977-1984) Anderson descriu la trajectòria professional i vital d'un perso-

16 de gener), el protagonista del film no arriba mai a superar els excessos que va cometre John C. Holmes al llarg de la seua existència.

La història criminal del Rei del Porno. Totes les dades sobre la vida de John Curtis Holmes, també conegut amb els pseudònims de Big John Fallus, Johnny Wadd, John Rey, mr.35 centímetres o "l'home de la tercera cama", resulten inversemblants. L'actor participà en 2.274 films pornogràfics i va fer l'amor amb

més de 14.000 dones,

des de final de la dècada dels seixanta fins a la mort, l'any 1988. En el millor moment de la seua llarga carrera professional guanyava més de tres mil dòlars diaris treballant en porno i una quantitat pareguda prostituint-se amb dones i homes adinerats. Durant la dècada dels 80 Holmes esnifava compulsivament un parell de ratlles de cocaïna cada quinze minuts i a l'hora de dormir era capaç d'in-

gerir una dosi quasi letal de Valium per contrarestar els efectes de tanta coca. La desmesurada afeció a les drogues fou la causa de la seua decadència física i professional, però també del seus molts problemes econòmics i judicials. La llegenda de John Hol-

natge (Eddie Adams-Dirk Diggler) inspirant-se en la polèmica figura de John Curtis Holmes, la màxima estrella del cinema X durant quasi vint anys. Malgrat la controvèrsia que ha mogut l'estrena de *Boogie Nights* als Estats Units (al nostre país s'estrena el

mes s'ha construït sobre el vell mite de l'adoració fàl·lica. El seu penis, en erecció, podia arribar fins als trenta-set centímetres de llargària. Però els últims anys de la vida va tenir greus problemes d'erecció per culpa de l'addicció a la cocaïna. Abans de començar una escena eròtica, Holmes necessitava l'intens treball de fel·lació de tres actrius especialitzades (anomenades *fluffers*) per aconseguir una erecció mínima.

Les coincidències entre John Holmes i el protagonista de *Boogie Nights* no són simplement anatòmiques. El jove Eddie Adams, interpretat pel cantant i model Mark Wahlberg (conegut als Estats Units perquè anuncia la roba interior de Calvin Klein), accepta l'oferta de treballar en el porno perquè vol fugir de l'opressiu ambient domèstic i d'una mare neuròtica. La situació familiar de John Holmes era encara més dramàtica, segons la investigació del periodista Mike Sager, publicada per la revista *Rolling Stone*, poc després de la mort de l'actor. Nascut el 8 d'agost del 1944 a Pickway (Ohio), John Holmes era fill d'un fuster alcohòlic i d'una dona de religió baptista que vivia obsedida per la lectura de la Bíblia. El pare també era un home violent i sense escrúpols que maltractava constantment la dona i els quatre fills del matrimoni.

Holmes abandonà la família quan era adolescent. Després de romandre tres anys en l'exèrcit, treballà de conductor d'ambulàncies en un hospital de Pickway on va conèixer la infermera Sharon Gebenini, amb la qual es casà l'any 1965. Malgrat les contínues infidelitats i els problemes amb les drogues, Holmes va viure amb la primera esposa fins a principi dels 80. A principi dels 70 el cinema pornogràfic nord-americà lluitava per eixir dels circuits clandestins i aconseguir la legalització. Aquesta lluita contra la censura va acabar-se l'any 1972 amb l'èxit a Nova York de *Deep Throat* de Gerald Damiano, el primer film X estre-

John Holmes, 'l'home de la tercera cama', ha inspirat el principal personatge de la pel·lícula 'Boogie Nights'. En aquesta pàgina, una paròdia porno de la pel·lícula clau de l'era disco, 'Saturday Night Fever'. Holmes és l'home que està enmig de les dues *starlettes*. En l'altra pàgina, un detall del cartell de *Boogie nights*.

John Holmes va acabar esnifant dues ratlles de coca cada quinze minuts. També fumava crack i s'injectava heroïna.

nat en massa en sales comercials als Estats Units. John Holmes fou un dels principals protagonistes del naixement i consolidació d'una indústria porno legalitzada; va iniciar la seua trajectòria professional dins el món del sexe posant per a revistes eròtiques

i ballant en clubs de *strip-tease*, quan el cinema X era encara una activitat delictiva i un negoci marginal. A final de la dècada del 60, Holmes ja figurava en moltes pel·lícules clandestines. El seu primer paper de protagonista fou en *Loves in Strange Places* (1972) de Robert Walker, una comèdia porno de temàtica mèdica en què interpretava un jove cirurgià que guareix les obsessions eròtiques de les seues pacients amb els mètodes més heterodoxos.

L'any 1973 l'actor inicià amb *Johnny Wadd* una llarga sèrie de films "porno-policíacs" en els quals interpretava un investigador més ocupat a complaure sexualment les seues clientes que no a resoldre casos. El detectiu Johnny Wadd fou protagonista d'una dotzena de films, des d'*Around the World With Jonny*

Retorn al disco-show

Quan Hollywood decideix posar alguna cosa de moda arreu del món, ho fa a consciència. En poc temps, la música més "coenta" dels anys setanta (la que va ser denominada "dècada del mal gust") ha envaït les bandes sonores d'alguns dels films més taquillers de la indústria americana i, per extensió, ha tornat a posar-se d'actualitat en tot el planeta. Les bandes sonores de Quentin Tarantino van posar la primera pedra, però van ser les pel·lícules amb *drag-queens*, sorgides darrere l'èxit de l'australiana *Las aventuras de Priscilla* les que van fer detonar la revifalla. Village People, Abba, Sister Sledge i, fins i tot, les inefables produccions de Giorgio Moroder, recuperaven així el seu caràcter lúdic i intranscendent. Ara, *Boogie nights* hi incideix de nou, amb una banda sonora que barreja multitud d'estils però en què predomina el so discotequer característic de finals dels setanta i principis del vuitanta.

Per estimular la carrera comercial del film ja hi ha en les tendes un parell de discos que reuneixen les cançons més

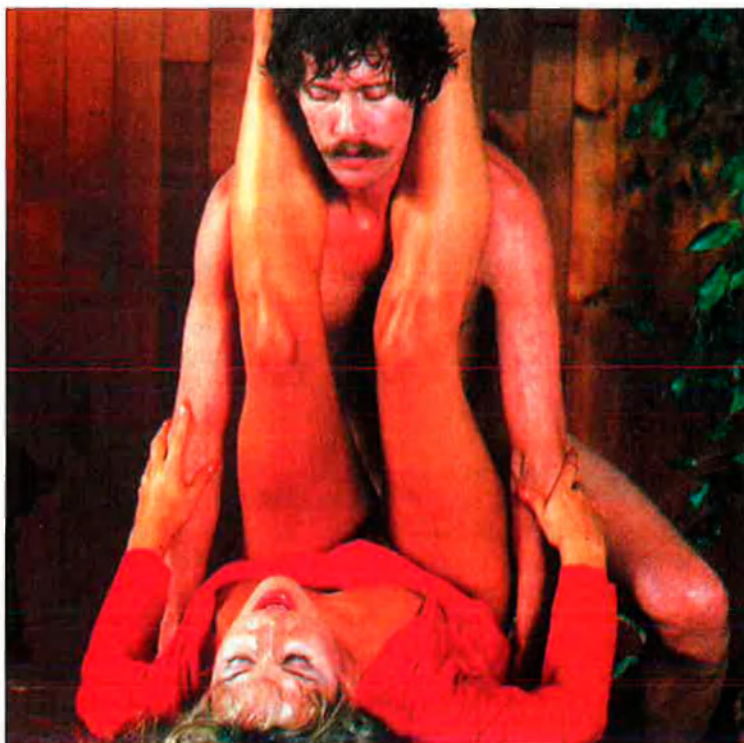

L'Electric Light Orchestra (E.L.O.) és un dels grups inclosos en la banda sonora de 'Boogie nights'. La música és fonamental per entendre el context del film.

destacades. Al primer és possible trobar la mel·líflua Melanie barrejada amb Marvin Gaye, The Commodores o l'Electric Light Orchestra, encara que les millors peces corresponen a intèrprets que han passat a millor glòria sense aportar res més a la història que la cançó amb què van arribar al número u: Walter Egan, amb "Magnet & steel", o The Emotions, amb "Best of my love", exemplifiquen perfectament el so característic del moment. El segon volum, aparegut als Estats Units només unes setmanes després del primer, redunda en els pressupòsits d'aquell, però

aquesta vegada sense ocultar la seua intenció totalment ballable: *You sexy thing* (Hot Chocolate) o *Boogie shoes* (KC & The Sunshine Band) encapçalen una divertida selecció de la música que va marcar una generació. Anderson ha estat tan rigorós amb la música com amb els altres aspectes estètics de la seua pel·lícula. Arriba el moment de ballar al centre de la pista i tornar a fer una ullada als films de Traci Lords. Genial! **Eduard Guillot**

John Holmes va copular en escena amb més de 14.000 dones. La cocaïna va acabar minvant enormement la seua desproporcionada capacitat sexual. En els rodatges, corria la broma que només fent una ratlla de droga des del lavabo fins al llit del plató, es podia fer aparèixer Holmes per a filmar.

Wadd (1975), de gran èxit, fins a la seua jubilació en *The Return of Johnny Wadd* (1983). Al llarg de vint anys de professió John Holmes va treballar amb quasi totes les grans estrelles femenines dels 70 (Marilyn Chambers, Georgina Spelvin, Vanessa del Rio, Seka), però també amb les joves actrius de l'explosió comercial del vídeo porno (1983-1987) com Giner Lynn, Angel, Christy Canyon o Amber Lynn. En una indústria com aquesta, centrada en el protagonisme exclusiu de les actrius, John Holmes fou l'única estrella masculina dels anys 70 i 80 que podia ocupar el lloc de més privilegi en la publicitat i els crèdits dels films en què intervenia. Entre 1973 i 1985 fou l'actor més cotitzat i sol·licitat, tant pels productors de Los Angeles i San Francisco com pels de Nova York. Durant els anys de glòria,

era capaç de rodar dos o tres escenes de sexe en una mateixa jornada.

Però la fama i els diners no foren positius per a la seua inestable personalitat. L'ascens a les estrelles va alimentar més la seua megalomania i els seus impulsos autodestructius. Durant la dècada dels 60 John Holmes havia estat un hippy feliç i despreocupat que fumava marihuana i prenia àcid. A partir dels 70, el gran mite del porno es va convertir en un angoixat consumidor de cocaïna que també fumava crack i s'injectava heroïna. Malgrat la seua elevada cotització professional, Holmes era capaç de robar equipatges en els aeroports, de realitzar estafes amb targetes de crèdit o de vendre droga adulterada per tal de poder finançar la seua addicció a la cocaïna. L'actor tampoc no va tenir inconvenient a prostituir-se en bars d'homosexuals o a participar en films *gay* com *The Private Pleasures of John Holmes* (1983) que podien millorar la seua desesperada situació econòmica.

L'any 1981, John Holmes fou detingut a Miami per suposada participació en els violents assassinats de quatre membres d'una perillosa banda d'atracadors i traficants de Hollywood, la banda "Wonderland", amb la qual l'actor mantenia estretes relacions d'amistat. Holmes fou finalment absolt, encara que va reconèixer la seua presència en aquesta matança col·lectiva. L'anomenat "crim de la banda Wonderland" fou la història d'una traïció. Holmes havia convençut els membres de la banda de furtar diners i drogues en la casa d'un poderós traficant palestí que produïa alguns dels seus films. Després del robatori, el traficant va interrogar brutalment Holmes, el qual va guiar els sicaris del traficant fins al lloc de reunió de la banda Wonderland perquè pogueren recuperar la droga i assassinar els seus membres.

Els anys finals. Després de divuit anys de convivència matrimonial, l'any 1983, Holmes abandonà Sharon Gebenini per casar-

se amb Laurie Rose, més coneguda per *Misty Dawn* o la "Regina del Sexe Anal". Gràcies a la seua segona esposa, va poder deixar definitivament les drogues. L'any 1985, Holmes descobreix que té la sida però continua treballant sense precaucions en films rodats a Itàlia com *The Devil in Mister Holmes* (1987) o *Cicciolina n. 1* (1987). Sorprenentment, cap de les actrius amb les quals va treballar (*Cicciolina*, Tracey Adams, Amber Lynn) quan ja estava malalt es va contagiar. L'anunci de la malaltia va crear histèria col·lectiva entre els professionals del porno. Però el seu cas va servir per a establir la prova de la sida entre els actors com a requisit per a iniciar un rodatge.

Segons el testimoni de *Misty Dawn*, els últims dos anys de John Holmes foren molt tranquils. John Curtis Holmes va morir el 13 de març del 1988 en un hospi-

L'any 1981, John Holmes fou detingut per la suposada participació en l'assassinat de la banda Wonderland.

tal de Sepulveda (Califòrnia), tan sols un parell de mesos després d'haver-se retirat definitivament del porno.

Fa uns mesos *Misty Dawn* va crear en Internet una pàgina electrònica dedicada a John Holmes per honorar la memòria del seu difunt marit i esborrar la seua llegenda negra. "John serà recordat sempre pel seu membre viril, però també perquè tenia un cor d'or", assegura la seua vídua des del singular mausoleu en la xarxa informàtica.

Lluç Soler

ARXIU

ARXIU

Dos moments en la vida de l'actor: dalt, en la seua primera joventut. Baix, ja com a gran estrella, al costat de la totèmica super-actriu X dels 80 Ginger Lynn.